

EL VESTIT DE FESTA MAJOR

Molts són i força temptadors, els atractius que per a tothom té l'arribada anyal de la Festa Major, tan desitjada. I més encara pel jovent, és clar.

A ben segur, però, que allò que dóna més maldecaps, el que fa parlar més a la gent i fins fer sacrificis de tota mena, és la general fallera d'estrenar vestit. Les noies — Mare de Déu! — d'això en fan un capítol d'una complexitat i transcendència tals que entre triar-se la roba i decidir el figurí, tallar, cosir i provar, hi esmercen hores i més hores durant setmanes senceres. I tot plegat per arribar fatalment a la vigília de la Festa Major i haver de treballar-hi encara fins a la matinada, per allò de si una tavella no s'acaba de posar prou bé o si la caiguda de coll no és del tot perfecta. I, tot i així, ja és sabut que mai no queda la cosa tan exacta com havia somniat; perquè — desenganyem-nos — quelcom de somni forçosament hi ha d'haver també en tota aquesta afanyosa preparació del vestit de la Festa Major quan és feina que a tanta gent fa anar de

capgirells.

I és natural, després de tot: a tothom li agrada de lluir, tots volem fer, sinó sensació, sí almenys bona impressió, i més encara en aquestes diades tan senyalades de festa grossa. Fem tots els possibles per tal d'anar ben mudats, ens abelleix de fer goig i fins i tot un xic de bona flaire, que tot això, ben dosificat i administrat, també ajuda a fer abastable el plaer del viure sense fer mal a ningú ni perill de què, per això, s'hagi d'ensorrar cap patrimoni.

Però, és que tot aquest nerviós enrenou no val el poder gaudir després del bell i optimista espectacle que és la sortida triomfal de casa del jovent, tots d'estrena impecable, ben planxats i empolainats de cap a peus, allà cap al tard del primer dia de la festa, quan el nostre Passeig és tot regat, fresc i polit com un saló-jardí ben endreçat?

Les noies sobretot, van apareixent com estols de xerrotejants cardines, totes alegres i presumides, la cara radiant, però encara un xic ulleroses i no podent amagar del tot en el fons dels ulls aquella brillant guspireta d'illusió que és tot un urgent interrogant a la vida: «—Qui sap si avui...»

I així un any darrera l'altre, sense cansar-se mai, a provar sort, a «fer ui», fins que n'arriba un d'any, se n'escau una de Festa Major, en què sembla que la cosa es presenta més propícia, ja sigui per decisiva influència de la lluna, com diu que els sol passar als pescadors que van a sardinals, o pel que sigui, i... ja està!, ja hem enrocat!

És que el vestit de la Festa Major ja ha fet l'efecte desitjat; ja no han estat, doncs, del tot malaguanyades aquell reguitzell d'hores d'estar-se rumiant, i embastant i cosint, i desfent i tornant a cosir. Ja la illusió s'ha fet esplendorosa realitat, perquè estava de Déu que s'hi fes, i també — diem-ho tot — perquè les noies, sobretot els dies de la Festa Major, tenen totes un no sé què de perillós que fa rodar el cap als nois i aquest és el moment dolç, aquell en què els pobres fadrins s'hi deixen caure com a passarells en borrhissol, tots enlluernats, a la fatal, meravellosa, envescada.

Evidentment, és una cosa molt important l'estrena d'un vestit de Festa Major.

EDUARD BARDAS I PLANELLAS

EN SUS
FIESTAS

Lácrima Bacus

el viejo CHAMPAÑA DE CAVAS LAVERNOYA

Agente de ventas para la provincia: **R. Vancells Gros**

Carretera de Gerona 12 - Teléfono. 110 - San Feliu de Guixols